

Det er nødvendigt at inddrage formålet såvel med erhvervsen som med den fortsatte besiddelse af aktierne. Såfremt kun formålet med erhvervsen indgik i bedømmelsen, ville en investering i et udenlandsk selskab, der én gang var »blåstemplet«, varigt bringe aktierne uden for lovbestemmelsens område, selv om selskabets virksomhed fuldstændig ændrede karakter, f.eks. fra aktiv erhvervsvirksomhed til passiv akkumulerende kapitalanbringelse i et skattely-land.

Investeringer i aktier vil normalt bero på en forventning om såvel udbytte som kursstigning på aktierne. Det vil ikke altid være muligt for en investor at vide, hvorledes et selskabs aktiviteter udvikler sig i løbet af den periode, hvor han ejer aktierne i dette. Som nævnt kan et selskab ændre karakter, ligesom det kan ændre udbyttepolitik i løbet af ejerperioden, uden at den enkelte aktionær har indflydelse herpå.

Den foreslåede bestemmelse åbner imidlertid mulighed for, at skatteyderen selv kan skabe formodning for, at aktieavancen ikke er omfattet af lovens bestemmelser. Hvis en aktionær således afhænder sine aktier i et selskab forholdsvis kort tid efter, at selskabet er ophørt med aktiv erhvervsvirksomhed, vil der være skabt en sådan formodning. Det vil også være tilfældet, hvis selskabet f.eks. fører en udbyttepolitik, der medfører, at der ikke akkumuleres overskud ud over, hvad den aktive virksomhed kræver til konsolidering.

c. For det andet er det en betingelse for indkomstbeskatning, at virksomheden i selskabet overvejende har været af *finansiel karakter*.

Her opstår nogle afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvorvidt en virksomhed kan siges overvejende at have været af finansiel karakter.

Indtægterne ved finansiel virksomhed består først og fremmest af renteindtægter. Indtægter ved finansiel virksomhed kan imidlertid også bestå af andre former for kapitalafkast. Der kan for eksempel være tale om aktieudbytter, kursgevinster på værdipapirer, royalties og indtægter fra finansiel leasing.

De ovenfor omtalte investeringsforeninger m.v., der er beliggende i lande med relativ lav beskatning, og som investerer i statsobligationer og garanterede pantebreve og lignende, hvor de løbende indtægter (renter, kursgevinster og indfrielsesløb) reinvesteres, er typiske eksempler på foretagender, der driver finansiel virksomhed. Det er i øvrigt karakteristisk for beskatningsreglerne i visse lande, at der gælder særlig gunstige beskatningsregler for foretagender, der udelukkende driver

finansiel virksomhed. Afkastet vil her typisk være forudsigeligt og relativt sikkert og vil derfor normalt svare til markedsrenten. Omfattede vil imidlertid også være f.eks. banker, forsikringselskaber samt finansierings- og investeringselskaber.

Det indgår som et almindeligt led i de fleste selskabers erhvervsvirksomhed, at midlertidige likviditetsoverskud anbringes til bedst mulig forrentning. Selv om sådanne investeringer i enkelte år udgør en væsentlig del af selskabets indtjening, betyder dette ikke nødvendigvis, at selskabets virksomhed kan karakteriseres som overvejende af finansiel karakter. Ved vurderingen heraf må der ske en samlet bedømmelse af virksomhedens aktiviteter i den periode, aktieavancen vedrører.

Såfremt et selskab overvejende driver finansiel virksomhed og er beliggende i et land med relativ lav beskatning, vil det som udgangspunkt være omfattet af de foreslåede regler. Et sådant selskab vil imidlertid som nævnt ovenfor kunne skabe formodning for, at formålet med besiddelsen af aktierne ikke primært har været at opnå værdistigning på disse, hvis det fører en udbyttepolitik, som mærkbart modvirker akkumulation af midler i selskabet, udover hvad der kræves i konsolidering af hensyn til den aktive virksomhed.

d. For det tredje er det en betingelse for indkomstbeskatningen, at det samlede afkast af den finansielle virksomhed er blevet *beskattet væsentlig lavere* end efter danske regler.

Dette rejser nogle afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvad væsentligt lavere betyder.

Det kunne være nærliggende at søge vejledning i reglerne vedrørende selskabsskattelovens § 13, stk. 3, om skattefritagelse for udbytter fra udenlandske datterselskaber. På den anden side er der væsentlige forskelle mellem det typiske moderdatterselskabsforhold og den typiske investering i udenlandske investeringsselskaber.

For det første sker placeringen af udenlandske datterselskaber typisk ud fra forretningsmæssige overvejelser, f.eks. vedrørende produktionstekniske eller markeds-mæssige forhold i det pågældende land. For det andet vil et moderselskab sædvanligvis uden større vanskeligheder kunne honorere ganske vidtgående dokumentationskrav vedrørende den faktiske beskatning af datterselskabets indkomst.

Modsat vil de investeringsselskaber, som dette lovforslag især retter sig mod, typisk vælge deres hjemsted således, at de enten direkte eller indirekte kan kanalisere indtægterne gennem et skattely-land på en sådan måde, at indkomsten ikke be-